

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 336

Sjette Session.

108de Møde.

Løvedagen den 11te Marts.

(Forts.)

G. Winther (forts.): Jeg vilde spørge ham, om han har den Overbeviisning, at der ved vort Votum kan tilveiebringes et parlamentarisk Ministerium. Saavidt jeg kunde forstaae ham, har han meent, at dette ikke kunde see; men, er dette Tilfældet, saa spørger jeg: er det da ikke meget tvivlsomt, om de Mænd, der da kunne komme til at afløse det nuværende Ministerium, netop vilde blive saadanne, som vi kunne have en sær Tillid til, eller en Tillid, som var større end den, vi have til det nuværende? Nu skal ikke Noget være mere villig end jeg til at tilstaae, at jeg ikke har nogen Grund til synderlig Tillid til dette Ministerium. Der er i dets Midte er Mand, som blandt Andet ogsaa har den Egenkab, at han anvender Statens Penge i store Mængder til de Diemed, som han troer ere de rigtige; men om hvilke der i Folket er stor Tvivl, om de virkelig ere de rigtige, og som saa tilsidst ikke kan aflægge Regnskab for det, han bruger i saa stort Maal. Dette er fra mit Standpunkt en meget stor Grund til ikke at have Tillid til Ministeriet, at det beholder en saadan Mand i sin Midte; men, dersom det nu skulde være den selsamme Mand, som med Halsstarrighed holder paa Forholdsregler, som have gjort Overenskomsten umulig, saa har man endnu mindre Grund til at have Tillid til Ministeriet; netop fordi det holder paa ham.

Jeg kan alligevel ved Siden deraf ikke nægte, at dette Ministerium har havt sine Fortjenester af Landet, og har havt dem maaskee

i større Grad end nogle af de foregaaende. Vi staae i dette Dilemma i Begreb med ved deres Medvirkning at faae Love, som ere af stor Vigtighed netop for vor hele politiske og navnlig for den indre Friheds Bevarelse, som er mig det Vigtigste. Vi ere i Begreb med at faae en Communallov; den kan være mindre tilfredsstillende, det har jeg ikke Noget imod; men hvad have de foregaaende Ministerier givet os i denne Retning? Have vi ikke med de største Anstrengelser maattet tiltrodsse os en lille Forandring i den communale Repræsentation's Sammensætning; uagtet der var gaaet Love forud, som forpligtede til at tilveiebringe den?

Jeg vil spørge: kunne Folk som jeg, der holde os paa Menigmænds Standpunkt, kunne vi have Tillid til Ministerier, hvori der stode Mænd, som ikke have taget i Betænkning at udtale en Fordømmelsesdom over dette politiske Parti til udenlandske Hoffer? Jeg vil spørge: kunne vi have Tillid til Ministerier af de foregaaende, hvori vi have hørt Mænd udtale sig imod Alt, hvad vi ansaae for at være Noget værd, som om det var det Forkasteligste af Alt? Jeg vil her nævne f. Ex. Communalloven, saaledes som den fra først af blev forelagt fra vor Side.

Seer jeg hen til de foregaaende Ministerier i det Hele taget, naar jeg undtager Martzministeriet, da kan jeg ikke erkjende, at noget af dem har fortjent Landets Tillid, med Undtagelse af Aristokratiets, mere end det nuværende. Jeg har derfor den Overbeviisning, at man vil gjøre Ret, naar man bedømmer et Ministeriums Værd for Landet ganske enestaaende, naar man ikke tager Hensyn til de foregaaende og tillige til dem, man kan tænke sig kunne komme. Hvad de foregaaende an-